

Artikel 46.

In dit artikel zijn wijzigingen gebracht, die noodig waren door de veranderingen van de voorafgaande artikelen.

*De Minister van Arbeid,
Handel en Nijverheid,
AALBERSE.*

*De Minister van Binnenlandsche Zaken
en Landbouw,
CH. RUYS DE BEERENBROUCK.*

63. 2.

GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodzakelijk is de wettelijke voorzieningen tegen besmettelijke ziekten te herzien;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

1. Voor de toepassing van deze wet gelden als besmettelijke ziekten, de ziekten, die als zoodanig bij algemeenen maatregel van bestuur zijn genoemd. Tuberculose en geslachtsziekten blijven hiervan uitgezonderd.

2. Bij den algemeenen maatregel van bestuur, bedoeld in het vorige lid, wordt bepaald, op welke van de daarin genoemde ziekten artikel 3 dezer wet en op welke artikel 4 dezer wet van toepassing is. Die ziekten worden onderscheidenlijk aangeduid met groep A en groep B.

3. Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder „Onze Minister” de Minister, belast met de uitvoering van deze wet; onderscheidenlijk onder „hoofdinspecteur” en „inspecteur” de hoofdinspecteur en de inspecteur van het Staatstoezicht op de volksgezondheid, die Wij daarvoor hebben aangewezen.

Artikel 2.

1. Iedere geneeskundige, die een geval van een besmettelijke ziekte van groep A vermoedt of vaststelt, geeft onverwijld, in ieder geval binnen 24 uren, daarvan kennis aan den burgemeester van de gemeente, binnen welke de vermoedelijke lijder of de lijder zich bevindt en aan den inspecteur. Hij neemt maatregelen, waardoor de uitbreiding van zoodanige ziekte kan worden voorkomen.

2. Iedere geneeskundige, die bij een door hem behandeld persoon een geval van een besmettelijke ziekte van groep B vermoedt, neemt onverwijld maatregelen, waardoor de uitbreiding van zoodanige ziekte kan worden voorkomen. Zoodra hij een geval van een besmettelijke ziekte van groep B heeft vastgesteld, geeft hij binnen 24 uren daarvan kennis aan den burgemeester en aan den inspecteur en neemt hij, voor zoover dat nog niet is geschied, maatregelen om uitbreiding der ziekte te voorkomen.

3. Wij stellen de vorm voor de kennisgevingen, bedoeld in dit artikel, vast.

Artikel 3.

1. Een lijder aan een besmettelijke ziekte van groep A wordt afgezonderd en verpleegd in een openbare of andere

inrichting, bestemd voor de verpleging van lijders aan besmettelijke ziekten. Indien evenwel de behandelende geneeskundige verklaart, dat de lijder niet vervoerbaar is, worden ten aanzien van den lijder en zijn verblijf maatregelen van afzondering toegepast. De afzondering duurt totdat een door den burgemeester onder goedkeuring van den inspecteur aangewezen geneeskundige of de inspecteur schriftelijk aan den burgemeester verklaard heeft, dat het gevaar voor besmetting geweken is.

2. Indien de lijder in een inrichting wordt verpleegd, worden bij hem, met uitzondering van den behandelenden geneeskundige, het personeel, dat met zijn verpleging is belast, een geestelijke en een notaris, alleen zij toegelaten, die zich onderwerpen aan de voorschriften, die de directeur van de inrichting geeft.

3. Totdat de door den burgemeester onder goedkeuring van den inspecteur aangewezen geneeskundige of de inspecteur schriftelijk heeft verklaard, dat het gevaar voor besmetting is geweken, is het den bewoners verboden, de woning, het vaartuig of voertuig te verlaten, tenzij op last van den burgemeester tot het ondergaan van maatregelen van afzondering, reiniging en ontsmetting, en is het ieder ander, met uitzondering van een geneeskundige, verboden daarin binnen te treden, tenzij met toestemming van of van wege den burgemeester. Hen, die in strijd met dit verbod in de woning, het vaartuig of voertuig binnentreden, doet de burgemeester aan dezelfde maatregelen als de bewoners onderwerpen, onverminderd de straf, op de overtreding gesteld.

4. De burgemeester draagt zorg voor de naleving van het bepaalde in het eerste en het derde lid. Hij kan daartoe, totdat de in het derde lid bedoelde geneeskundige of de inspecteur heeft verklaard, dat het gevaar voor besmetting is geweken, tijdelijk alle of eenige bewoners naar een andere verblijfplaats doen overbrengen, de woning sluiten en het vaartuig of voertuig in beslag nemen, de woning, het vaartuig of voertuig onder politiebewaking stellen en een kenmerk doen aanbrengen, waarvoor het model door Onzen Minister wordt vastgesteld.

5. De inspecteur kan den burgemeester schriftelijk verzoeken een of meer van de maatregelen, bedoeld in het vorige lid, toe te passen. De burgemeester geeft daaraan gevolg. Indien hij evenwel daartegen bezwaar heeft, kan hij binnen 12 uur nadat hem dat verzoek bereikte, de beslissing van den hoofdinspecteur vragen onder opschorting van den maatregel. Hij voert de beslissing van den hoofdinspecteur onverwijld uit.

Artikel 4.

1. Een leider aan een ziekte van groep B kan in zijn woning, zijn vaartuig of voertuig verpleegd worden. De behandelende geneeskundige schrijft maatregelen voor om uitbreiding der ziekte te weren.

2. Indien de behandelende geneeskundige of de inspecteur aan den burgemeester bericht, dat de noodige maatregelen om uitbreiding van de ziekte te weren, niet voldoende worden of kunnen worden toegepast, kan de burgemeester op advies van den behandelenden geneeskundige of van den inspecteur den lijder doen overbrengen naar een openbare of andere inrichting, bestemd voor de verpleging van lijders aan besmettelijke ziekten, totdat die geneeskundige of de inspecteur heeft verklaard, dat het gevaar voor besmetting is geweken.

3. Indien de burgemeester niet binnen 24 uren aan het advies van den inspecteur gevolg heeft gegeven, kan deze de beslissing van den hoofdinspecteur vragen.

4. De lijder, wiens overbrenging is gelast, of, indien de lijder een minderjarige is, een meerderjarig verzorger kan, zoodra hij van den last tot overbrenging kennis krijgt, bij den burgemeester tegen de overbrenging bezwaar maken, tenzij de hoofdinspecteur reeds ingevolge het vorige lid een beslissing heeft gegeven. De burgemeester stelt den hoofdinspecteur onverwijld met het bezwaar in kennis. De overbrenging wordt opgeschort totdat de hoofdinspecteur beslist heeft.

5. De hoofdinspecteur beslist binnen tweemaal 24 uren en geeft van zijn beslissing onverwijld kennis aan den inspecteur,

aan den burgemeester en aan den belanghebbende, zoo deze bezwaar heeft gemaakt. De burgemeester voert de beslissing van den hoofdinspecteur onverwijld uit.

6. Indien de behandelende geneeskundige verklaart, dat de lijder niet vervoerbaar is en die geneeskundige of de inspecteur de afzondering van den lijder niet voldoende acht, kan de burgemeester een van de maatregelen, vermeld in het vierde lid van artikel 3 toepassen. Het bepaalde in het vijfde lid van dat artikel is van toepassing.

Artikel 5.

1. Hij die naar het oordeel van den inspecteur gevaar oplevert voor overbrenging van of verdacht moet worden te lijden aan een besmettelijke ziekte van groep A kan door den burgemeester op advies van dien inspecteur onderworpen worden aan maatregelen van afzondering, waarneming, toezicht en onderzoek. De inspecteur deelt in zijn advies de feiten mede, waarop het steunt. Het bepaalde in de beide vorige zinsneden vindt tot wering van een besmettelijke ziekte van groep B overeenkomstige toepassing, indien naar het oordeel van den inspecteur de verspreiding van die ziekte in bijzondere mate dreigt voort te gaan.

2. Indien de burgemeester niet binnen 24 uren aan het advies van den inspecteur gevolg heeft gegeven, kan deze de beslissing van den hoofdinspecteur vragen.

3. Blijkt den inspecteur, dat een geval van een besmettelijke ziekte van groep A of van groep B aanwezig is, dan vindt artikel 3 of artikel 4 toepassing.

4. Blijkt den inspecteur, dat gevaar voor besmetting of een geval van besmettelijke ziekte van een der beide groepen niet aanwezig is, dan worden de maatregelen onverwijld opgeheven.

5. Wij geven bij algemeenen maatregel van bestuur nadere voorschriften met betrekking tot de in dit artikel bedoelde maatregelen.

Artikel 6.

1. De burgemeester kan op advies van den inspecteur verbieden, dat een persoon, van wien door onderzoek is komen vast te staan, dat hij gevaar oplevert voor verspreiding van een bij algemeenen maatregel van bestuur voor de toepassing van dit artikel genoemde besmettelijke ziekte, werkzaam is of blijft in een beroep of bedrijf, dat bevorderlijk is aan de verspreiding van die ziekte. De burgemeester geeft in geval van vertrek naar een andere gemeente van het verbod kennis aan den burgemeester van die gemeente; in geval van vertrek zonder voorafgaande mededeeling aan het bevolkingsregister maakt de burgemeester het verbod in één of meer dagbladen bekend. Het wordt opgeheven op advies van den inspecteur binnen wiens ambtsgebied de persoon woont.

2. De belanghebbende kan bij Onzen Minister in beroep komen tegen het verbod. De inspecteur, aan wien de burgemeester binnen 24 uren afschrift van zijn beschikking zendt, kan binnen acht dagen tegen de beschikking in beroep komen bij Onzen Minister. Gelijk beroep staat open, indien de burgemeester kennelijk een beschikking op het advies van den inspecteur achterwege laat.

3. De beslissing van Onzen Minister treedt voor de toepassing van dit artikel in de plaats van die van den burgemeester.

Artikel 7.

1. De burgemeester kan het houden van kermissen, markten en openbare vergaderingen of vermakelijkheden in de gemeente verbieden op grond van den omvang, dien de uitbreiding van een besmettelijke ziekte heeft verkregen of dreigt te verkrijgen.

2. Onze Minister kan het houden van kermissen, markten en openbare vergaderingen of vermakelijkheden, voor zoover de burgemeester dat niet heeft verboden, in een of meer gemeenten verbieden op grond van den omvang, dien de uitbreiding van een der bij algemeenen maatregel van bestuur voor de toepassing van deze bepaling aangewezen besmettelijke ziekten heeft verkregen of dreigt te verkrijgen. De burgemeester van

iedere gemeente, voor welke dit verbod geldt, doet het houden van kermissen, jaarmarkten en openbare vergaderingen of vermakelijkheden, zoo noodig, metterdaad beletten.

Artikel 8.

1. Een meerderjarig bewoner van een woning, een vaartuig of voertuig, waarin een geval van een besmettelijke ziekte van groep B is vastgesteld, mag een kinderbewaarplaats of school niet bezoeken, tenzij de behandelende geneeskundige aan het hoofd van de bewaarplaats of van de school een schriftelijke verklaring geeft, dat gevaar voor overbrenging van de ziekte niet bestaat. Voor de toepassing van deze bepaling wordt met een meerderjarig bewoner gelijk gesteld een minderjarig bewoner, die in een kinderbewaarplaats of een school arbeid verricht.

2. Het verbod, gesteld in het vorig lid, geldt mede voor hen, die in de woning, het vaartuig of voertuig verbleven in een aan het vaststellen van het geval voorafgaand tijdperk, dat voor iedere ziekte door Onzen Minister wordt bepaald.

3. De verklaring, bedoeld in het eerste lid, kan worden herroepen hetzij door den behandelenden geneeskundige hetzij door den inspecteur; door herroeping treedt het verbod weder in werking.

4. Hij in wiens woning, vaartuig of voertuig een geval van een besmettelijke ziekte van groep B is vastgesteld, en bij wien minderjarigen inwonen, is verplicht te zorgen, dat dezen niet een kinderbewaarplaats of een school bezoeken, tenzij de behandelende geneeskundige aan het hoofd van de bewaarplaats of de school een schriftelijke verklaring geeft, dat gevaar voor overbrenging van de ziekte niet bestaat. Het bepaalde in het derde lid is van toepassing.

5. De verplichting, omschreven in het vorige lid, geldt mede ten aanzien van hem, bij wien minderjarigen inwonen, die in een andere woning, een ander vaartuig of voertuig, waarin een geval van besmettelijke ziekte van groep B is vastgesteld, verbleven in een aan het vaststellen van dat geval voorafgaand tijdperk, dat voor iedere ziekte door Onzen Minister wordt bepaald.

Artikel 9.

1. Indien is gebleken, dat het bezoeken van een kinderbewaarplaats of van een school oorzaak is geweest van de verspreiding van een besmettelijke ziekte van groep A of van groep B, kan de burgemeester aan een door hem op advies van den inspecteur daarvoor aangewezen geneeskundige opdragen te onderzoeken, of personeel van die inrichting of minderjarigen, die haar bezoeken, lijden aan of gevaar opleveren voor overbrenging van een der besmettelijke ziekten van groep A of van groep B. Het personeel en de minderjarigen zijn verplicht zich aan dat onderzoek te onderwerpen, tenzij zij zich daaraan onttrekken door onverwijld verwijdering uit de inrichting.

2. Ten aanzien van hen die blijken te lijden aan een der besmettelijke ziekten van groep A of van groep B, is het bepaalde in de artikelen 3 of 4 van toepassing; ten aanzien van hen, die blijken gevaar op te leveren voor de verspreiding van een der ziekten, is het bepaalde in artikel 5 van toepassing; ten aanzien van hen, die zich aan het onderzoek hebben onttrokken, geldt het verbod, gesteld in het eerste lid, en het gebod, gesteld in het vierde lid van artikel 8, met dien verstande dat in de plaats van een verklaring van den behandelenden geneeskundige treedt een gedagteekende en onderteekende verklaring van een geneeskundige, welke voldoet aan de voorschriften, bij algemeenen maatregel van bestuur gegeven.

Artikel 10.

1. De burgemeester gelast geheele of gedeeltelijke sluiting van een kinderbewaarplaats of een school, indien de inspecteur hem schriftelijk verklaard heeft, dat het gevaar voor de verspreiding van een besmettelijke ziekte dat naar zijn meening

noodzakelijk maakt. De sluiting blijft gehandhaafd, totdat de inspecteur het gevaar geweken acht.

2. Indien de burgemeester bezwaar heeft tegen het advies van den inspecteur, kan hij binnen 12 uur nadat hem dat advies bereikte, de beslissing van den hoofdinspecteur vragen, onder opschorting van de uitvoering van dat advies. Het schoolbestuur kan bij den hoofdinspecteur in beroep komen. De burgemeester voert de beslissing van den hoofdinspecteur onverwijld uit.

Artikel 11.

1. Leerlingen beneden 11 jaar worden in scholen slechts toegelaten, indien wordt overgelegd een verklaring van een geneeskundige, dat zij met goed gevolg of meer dan eens de inenting tegen de pokken hebben ondergaan of aan de natuurlijke kinderpokken (variola) hebben geleden. Leerlingen beneden 11 jaar evenwel, die overleggen een onderteekende en gedagteekende verklaring van een geneeskundige, dat zij zonder goed gevolg éénmaal de inenting tegen de pokken hebben ondergaan, worden gedurende één jaar, te rekenen van den dag, waarop de inenting geschied is, in de scholen toegelaten.

2. Onderwijzers, onderwijzeressen, alsmede leerlingen boven 11 jaar worden in scholen slechts toegelaten, indien wordt overgelegd een bewijs van herinenting. Ten aanzien van hen, die vóór het twaalfde jaar niet zijn ingeënt, treedt het bewijs van inenting in de plaats van dat van de herinenting.

Artikel 12.

Onder inenting en herinenting tegen de pokken, geschied na het in werking treden van deze wet, wordt verstaan de inenting en de herinenting, welke is verricht met inachtneming van de voorschriften, daaromtrent bij algemeenen maatregel van bestuur gegeven.

Artikel 13.

1. Met afwijking van het bepaalde in artikel 11 wordt een onderwijzer, een onderwijzeres of een leerling in een school mede toegelaten, indien wordt overgelegd een bewijs van bezwaar tegen de inenting of herinenting, door den burgemeester der woonplaats afgegeven. Zoodanig bewijs is geldig gedurende de daarin vermelde drie achtereenvolgende schooljaren.

2. De toelating tot de school wordt opgeschort met den dag, volgende op dien, waarop de burgemeester van de gemeente, waar de school gelegen is, op advies van den inspecteur aan het hoofd van de school bericht heeft gezonden, dat op grond van het voorkomen der pokken in de woonplaats van den onderwijzer, de onderwijzeres of den leerling tegen toelating bezwaar bestaat. Zij wordt weder van kracht met den dag volgende op dien, waarop de burgemeester dier gemeente op advies van den inspecteur aan evenbedoeld hoofd bericht heeft gezonden, dat het bezwaar tegen de toelating is vervallen.

3. Indien de burgemeester bezwaar heeft tegen het advies van den inspecteur of meent, dat deze ten onrechte zich van advies onthoudt, kan hij de beslissing van den hoofdinspecteur vragen; indien de inspecteur advies heeft gegeven, voert hij dat inmiddels uit. De burgemeester voert de beslissing van den hoofdinspecteur onverwijld uit.

4. Met toestemming van Onzen Commissaris in de provincie kan de burgemeester de toepassing van dit artikel geheel of ten deele opdragen aan een wethouder.

Artikel 14.

1. Het bewijs van bezwaar tegen de inenting wordt, wanneer het een meerderjarige betreft, door dezen zelf, wanneer het een minderjarige betreft, door hem, die de ouderlijke macht heeft, of door den voogd gevraagd aan den burgemeester van de woonplaats, door het indienen van een onderteekend en gedagteekend verzoek, dat gegrond moet zijn hetzij op gezondheidsbezwaar hetzij op gewetensbezwaar tegen de inenting of de herinenting. Indien het verzoek niet voldoet aan het bepaalde in artikel 15 of artikel 16, blijft het buiten behandeling.

2. Indien de persoon, te wiens behoeve het verzoek werd ingezonden, meerderjarig wordt, vóór dat het bewijs van bezwaar is afgegeven, wordt aan het verzoek verder geen gevolg gegeven.

Artikel 15.

Indien het verzoek, bedoeld in het vorige artikel, is gegrond op gezondheidsbezwaar, moet daarbij zijn overgelegd een onderteekende en gedagteekende, niet langer dan drie maanden te voren afgegeven, verklaring van één geneeskundige, dat blijkens door hem persoonlijk verricht onderzoek van den persoon, te wiens behoeve de verklaring is ingezonden, de inenting of de herinenting voor diens gezondheid bijzonder gevaar oplevert. De burgemeester geeft onverwijld een gedagteekend bewijs van bezwaar af, dat niet geldig is vóór dat de inspecteur de verklaring van den geneeskundige en dat bewijs voor „gezien” heeft geteekend. Indien de inspecteur oordeelt, dat de verklaring niet aan de in dit artikel gestelde vereischten voldoet of ten onrechte is afgegeven, weigert hij beide stukken voor „gezien” te teekenen; de verzoeker kan alsdan de beslissing van Onzen Minister vragen, die door den inspecteur wordt uitgevoerd, indien Onze Minister van oordeel is, dat de weigering van den inspecteur niet gegrond is.

Artikel 16.

1. Indien het verzoek gegrond is op gewetensbezwaar, moet het inhouden, dat de verzoeker op grond van zijn godsdienstige overtuiging de inenting of de herinenting tegen de pokken niet geoorloofd acht.

2. Bij het verzoek moet worden overgelegd een gedagteekende en onderteekende verklaring van den verzoeker, dat op grond van zijn godsdienstige overtuiging hij noch zijn minderjarige kinderen op eenigerlei wijze tegen de geldelijke gevolgen van eenige persoonlijke of zakelijke ramp of ongeval door hem of door zijn echtgenoot of met zijn medewerking door derden zijn verzekerd.

3. De burgemeester beschikt binnen veertien dagen na ontvangst van het verzoek. Hij kan een onderzoek instellen en den verzoeker inlichtingen vragen. Zijn den burgemeester geen feiten bekend of blijkt hem niet van feiten, die strijden met den inhoud der verklaring, dan geeft hij het bewijs af. Zijn den burgemeester zoodanige feiten wel bekend of blijkt hem daarvan of verstrekt de verzoeker niet de gevraagde inlichtingen, dan weigert hij het bewijs schriftelijk onder mededeeling van de redenen. Op gelijke gronden en op dezelfde wijze kan een bewijs worden ingetrokken.

4. Ingeval van weigering of intrekking van het bewijs heeft de verzoeker beroep op Onzen Minister. De burgemeester voert de beslissing van Onzen Minister uit.

5. De burgemeester geeft van ieder bewijs kennis aan den inspecteur. Deze kan tegen de afgifte bij Onzen Minister in beroep komen.

Artikel 17.

De vorm, de plaats en de wijze van inlevering, van bewaring en van teruggave der stukken, bedoeld in de artikelen 11, 13, 14, 15 en 16 worden bij algemeenen maatregel van bestuur geregeld.

Artikel 18.

In iedere gemeente geeft het gemeentebestuur naar het oordeel van den inspecteur voldoende gelegenheid tot kosteloze inenting en herinenting met inachtneming van de voorschriften, die Wij ter zake van inenting ingevolge artikel 12 hebben gegeven. Die gelegenheid wordt tenminste eenmaal per maand gegeven, indien de inspecteur dat noodig verklaart, hetzij voor een of meer gemeenten, hetzij voor een deel des Rijks en tenminste eenmaal per week, wanneer in de gemeente pokken voorkomen. Tijd en plaats voor de inenting worden bij openbare aankondiging ter algemeene kennis gebracht.

Artikel 19.

1. Het is verboden een lijder aan een besmettelijke ziekte van groep A of van groep B of een persoon, die door den

behandelenden geneeskundige verdacht wordt aan zoodanige ziekte te lijden, te vervoeren of te doen vervoeren tenzij met inachtneming van de voorschriften, die de burgemeester na advies van den inspecteur heeft vastgesteld. Vervoer met gebruik van openbare vervoermiddelen is verboden.

2. Het is verboden, door onvoorzichtigheid of achteloosheid, gevaar van besmetting, dat voorzien kon worden, voor anderen te doen ontstaan.

Artikel 20.

Het lijk van een persoon, die aan een der bij algemeenen maatregel van bestuur genoemde besmettelijke ziekten is overleden, mag slechts worden vervoerd met inachtneming van de voorschriften, die Wij bij dien maatregel geven.

Artikel 21.

Onverminderd artikel 6 van de wet van 10 April 1869 (*Staatsblad* n°. 65) gelast de burgemeester, indien de behandelende geneeskundige of de inspecteur dat noodig acht, onmiddellijk vervoer naar het lijkenhuis of een andere bewaarplaats, desnoods ten koste van de gemeente, van lijken van personen, die aan een bij algemeenen maatregel van bestuur voor de toepassing van dit artikel genoemde besmettelijke ziekte overleden zijn.

Artikel 22.

1. De burgemeester kan op advies van een geneeskundige gelasten reiniging en ontsmetting door een door Onzen Minister goedgekeurden ontsmettingsdienst van gebouwen, vaartuigen en voertuigen en van voorwerpen, goederen of waren, die gevaar voor verspreiding van een besmettelijke ziekte opleveren. Bij verzet tegen eenigen maatregel kan hij het gebouw sluiten en onder politiebewaking stellen en het vaartuig of voertuig in beslag nemen.

2. De burgemeester kan op advies van een geneeskundige doen beletten het vervoer van verdachte of voor het overbrengen van besmetting vatbare voorwerpen uit een gebouw, erf, vaartuig of voertuig, waar een geval van besmettelijke ziekte voorkwam of voorkomt; hij kan op advies van een geneeskundige mede beletten het gebruik van eet- of drinkwaren, die gevaar voor verspreiding van een besmettelijke ziekte opleveren en doet die voorwerpen en waren zoo noodig in beslag nemen en verzegelen.

3. De inspecteur kan den burgemeester schriftelijk verzoeken, een of meer van de maatregelen, bedoeld in dit artikel, toe te passen. De burgemeester geeft daaraan gevolg. Indien hij evenwel daartegen bezwaar heeft, kan hij binnen 12 uur, nadat hem dat verzoek bereikte, de beslissing van den hoofdinspecteur vragen onder opschorting van den maatregel. Hij voert de beslissing van den hoofdinspecteur onverwijld uit.

Artikel 23.

1. De burgemeester kan op advies van een geneeskundige voorwerpen, goederen of waren, die gevaar voor verspreiding van een besmettelijke ziekte opleveren en niet voor reiniging of ontsmetting in aanmerking komen, doen vernietigen. Die voorwerpen, goederen of waren worden vóór de vernietiging door of vanwege den burgemeester gewaardeerd na advies van een door den burgemeester aan te wijzen deskundige. Het bedrag, waarop de voorwerpen, goederen en waren gewaardeerd zijn, wordt den eigenaar als schadeloosstelling uitgekeerd.

2. Wij behouden ons voor nadere voorschriften te geven voor de wijze waarop voorwerpen, goederen of waren vóór de vernietiging worden gewaardeerd en daarbij ten aanzien van bepaalde voorwerpen, goederen of waren af te wijken van hetgeen daaromtrent in het eerste lid is bepaald.

3. Het bepaalde in het derde lid van artikel 22 is van toepassing.

Artikel 24.

Wij behouden Ons voor, voorschriften te geven omtrent het verbrapen of op andere wijze vernietigen van voorwerpen, goederen of waren, en omtrent de reiniging en de ontsmetting.

Artikel 25.

1. Wij behouden Ons voor te verbieden, te beperken of toe te staan onder voorwaarden nopens vervoer, onderzoek, afzondering, reiniging en ontsmetting, die Onze Minister noodig acht:

a. het binnen komen in het land over de landsgrenzen van personen, die in een telkens door Ons te bepalen tijdvak vertoefd hebben in landen, streken of plaatsen, waar een der bij algemeenen maatregel van bestuur genoemde besmettelijke ziekten in zoodanigen omvang voorkomt dat ernstig gevaar voor overbrenging bestaat; alsmede het binnenkomen in het land over de landsgrenzen, van landloopers en zigeuners en van personen, die bij troepen reizen of de grens overtrekken;

b. het doortrekken door en het verkeer in het land van personen, die over de landsgrenzen komen en in een telkens door Ons te bepalen tijdvak vertoefd hebben in landen, streken of plaatsen, waar een der bedoelde ziekten in zoodanigen omvang voorkomt dat ernstig gevaar voor overbrenging bestaat;

c. het binnen komen van schepen langs binnenwateren.

2. Wij behouden Ons voor, ter wering van bij algemeenen maatregel van bestuur voor de toepassing van dit artikel genoemde besmettelijke ziekten in-, door- of vervoer van voor overbrenging van besmetting vatbare goederen telkens voor ten hoogste een jaar te verbieden of voorwaardelijk toe te staan.

3. Een besluit, dat Wij krachtens dit artikel nemen, bevat de gronden, waarop het berust, en wordt openbaar gemaakt in de *Nederlandsche Staatscourant*.

Artikel 26.

1. Aan hen, die niet lijden aan een besmettelijke ziekte, maar tengevolge van krachtens deze wet te hunnen aanzien toegepaste maatregelen van afzondering, waarneming, reiniging of ontsmetting inkomsten derven, kan door den burgemeester een tegemoetkoming in geleden schade worden toegekend, voor zoover zij on- of minvermogen zijn.

2. Aan hen, die tengevolge van de toepassing van artikel 6 een beroep of bedrijf moeten opgeven, kan door den burgemeester een tegemoetkoming in schade worden toegekend, voor zoover zij on- of minvermogen zijn.

3. Wij geven bij algemeenen maatregel van bestuur nadere voorschriften voor de toepassing van het eerste en het tweede lid van dit artikel.

Artikel 27.

Een of meer gemeenten, die Wij daarvoor aanwijzen, hebben ten genoegen van Onzen Minister de beschikking over één of meer gelegenheden voor vervoer, afzondering, waarneming, reiniging, ontsmetting en verpleging van personen en voor vervoer, reiniging en ontsmetting van goederen.

Artikel 28.

1. De gemeente draagt de kosten van maatregelen, die krachtens deze wet worden genomen, behoudens het bepaalde in het vierde lid van dit artikel.

2. Onder de voorwaarden, bij algemeenen maatregel van bestuur te bepalen, wordt aan een gemeente een bijdrage uit 's Rijks kas verleend ter tegemoetkoming in of ter vergoeding van de kosten van maatregelen, die krachtens deze wet worden genomen, voor zoover die niet door belanghebbenden kunnen worden vergoed en de gemeente moet worden geacht niet in staat te zijn die te dragen.

3. De tegemoetkoming, die op grond van het tweede lid van artikel 26 wordt toegekend, wordt voor de helft door het Rijk aan de gemeente vergoed, indien de toekenning heeft

plaats gehad na voorafgaande goedkeuring van Onzen Minister. Wij behouden Ons voor bij algemeenen maatregel van bestuur nadere voorschriften te geven.

4. Het Rijk draagt de kosten van maatregelen, die krachtens artikel 25 worden genomen voor zoover zij niet door belanghebbenden kunnen worden vergoed. Wij behouden Ons voor bij algemeenen maatregel van bestuur nadere voorschriften te geven voor de vaststelling van die vergoeding en de invordering daarvan.

Artikel 29.

1. Onder de voorwaarden, bij algemeenen maatregel van bestuur te bepalen, wordt uit 's Rijks kas aan de gemeenten een bijdrage verleend van vijftig ten honderd van:

1°. de kosten van oprichting, vernieuwing en uitbreiding van een gemeentelijken ontsmettingsdienst;

2°. de uitgaven over elk dienstjaar voor de reiniging, de ontsmetting, de vernietiging, waaronder mede begrepen wordt de schadeloosstelling, bij ziekten, bij algemeenen maatregel van bestuur te noemen, voor zooverre die niet door belanghebbenden kunnen worden gedragen;

3°. de uitgaven over elk dienstjaar voor de opleiding tot ontsmetter van daartoe door het bestuur der gemeente aangewezen personen;

4°. de uitgaven over elk dienstjaar voor deskundige leiding van een gemeentelijken ontsmettingsdienst.

2. Wij behouden Ons voor bij algemeenen maatregel van bestuur nader te bepalen, welke uitgaven geacht worden te behoreen tot die, bedoeld onder 2°.

Artikel 30.

1. Met in achtneming van de artikelen 232—236 der Gemeentewet wordt van de belanghebbenden, met uitzondering van on- en minvermogens, een bijdrage in of vergoeding van de kosten van vervoer, afzondering, onderzoek, verpleging, reiniging en ontsmetting gevorderd.

2. De invordering daarvan wordt geregeld door een plaatselijke verordening overeenkomstig de bepalingen van de artt. 258—262 dier wet.

Artikel 31.

Onder de voorwaarden, bij algemeenen maatregel van bestuur te bepalen, wordt uit 's Rijks kas aan de vereenigingen, die zich de uitvoering van de reiniging en van de ontsmetting, bedoeld in art. 22 ten doel stellen, een bijdrage verleend van vijftig ten honderd van de kosten van oprichting, vernieuwing en uitbreiding van een ontsmettingsdienst, alsmede van de uitgaven over elk dienstjaar voor de opleiding tot ontsmetter van daartoe door de vereeniging aangewezen personen en voor deskundige leiding van den ontsmettingsdienst.

Artikel 32.

1. Indien een besmettelijke ziekte voorkomt of indien gegrond vermoeden bestaat, dat zij voorkomt, zijn de hoofdinspecteur en iedere inspecteur benevens de door den burgemeester op advies van den inspecteur aangewezen geneeskundigen binnen hun ambtsgebied bevoegd in de woningen der ingezetenen binnen te treden en de erven van woningen te betreden. De door den burgemeester op advies van den inspecteur aangewezen geneeskundigen zijn in de gestelde gevallen mede bevoegd in alle scholen en andere tot het geven van onderwijs bestemde lokalen, kinderbewaarplaatsen, gestichten van liefdadigheid, weeshuizen, herbergen, logementen, slaapsteden, vaartuigen en voertuigen, fabrieken, werkplaatsen, magazijnen, winkels, gevangenissen, ziekeninrichtingen, badhuizen en eethuizen binnen te treden en de erven daarvan te betreden.

2. Wanneer in een der in het eerste lid van dit artikel omschreven gevallen in een woning of een bewoond vaartuig moet worden binnentreden tegen den wil van den bewoner, kan van de in dat lid omschreven bevoegdheid slechts worden gebruik gemaakt op vertoon van een schriftelijken bijzonderen last van den kantonrechter of van den burgemeester.

3. Van dit binnentreden en van de redenen, die daartoe geleid hebben, wordt door dengene, die deze handeling heeft verricht, proces-verbaal opgemaakt, dat binnen tweemaal vier en twintig uren aan den ingezetene in wiens woning is binnentreden, in afschrift wordt medegedeeld.

4. De in het tweede lid van dit artikel bedoelde last houdt in voor hoe langen tijd hij geldig is en mag niet tusschen zonsondergang en zonsopgang worden uitgevoerd, tenzij hij inhoudt, dat de uitvoering daarvan te allen tijde mag plaats hebben.

Artikel 33.

De burgemeester, alleen of vergezeld van de door hem aangewezen personen, is bevoegd in de woningen der ingezetenen huns ondanks tusschen zonsop- en zonsondergang binnen te treden ter uitvoering van de bepalingen dezer wet of van de krachtens deze wet uitgevaardigde besluiten.

Artikel 34.

1. De gemeentebesturen behouden de bevoegdheid tot het vaststellen van reglementen of verordeningen tot voorkoming, wering of beteugeling van besmettelijke ziekten, voor zoover zij niet in strijd zijn met de bepalingen, bij of krachtens deze wet vastgesteld. Bij zoodanige verordening kunnen voorschriften van deze wet of krachtens deze wet vastgesteld van toepassing worden verklaard op besmettelijke ziekten, op welke deze wet niet van toepassing is. De kosten van de toepassing van zoodanige verordening zijn voor rekening van de gemeente.

2. Deze verordeningen worden binnen veertien dagen, nadat zij zijn vastgesteld, medegedeeld aan Gedeputeerde Staten en aan den inspecteur. De inspecteur kan bij Gedeputeerde Staten bezwaren inbrengen binnen dertig dagen na ontvangst van de verordening.

3. Gedeputeerde Staten beslissen binnen drie maanden na ontvangst van het bezwaarschrift bij een met redenen omkleed besluit.

4. Van de beslissing van Gedeputeerde Staten kunnen binnen dertig dagen na de ontvangst daarvan de gemeenteraad, Burgemeester en Wethouders en de inspecteur bij Ons in beroep komen.

Artikel 35.

Onverminderd de toepassing van bij andere wetten bedreigde straffen, zoo daartoe termen zijn, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste duizend gulden hij die zich onttrekt aan bij of krachtens deze wet te zijnen aanzien voorgeschreven maatregelen, of voorwerpen, goederen of waren onttrekt aan krachtens deze wet voorgeschreven maatregelen.

Artikel 36.

De geneeskundige, die een geval van een besmettelijke ziekte heeft vastgesteld, en de kennisgeving, voorgeschreven in artikel 2, niet binnen den in dat artikel vastgestelden termijn doet, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste duizend gulden.

Artikel 37.

Overtreding van een der bepalingen van de artikelen 3, derde lid, 8, 19 of 20 of van een verbod, gegeven krachtens artikel 6 of van een voorschrift, gegeven krachtens artikel 25, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste duizend gulden.

Artikel 38.

1. Het hoofd van een kinderbewaarplaats of van een school, dat gedurende de sluiting, voorgeschreven krachtens artikel 10, minderjarigen tot het bezoeken van de inrichting toelaat, en het hoofd van een school, dat in strijd met het bepaalde in artikel 11 of 13, onderwijzers, onderwijzeressen of leerlingen tot de school toelaat, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

2. Hij, die bij een verzoek, als bedoeld in artikel 16, eerste lid, in strijd met de waarheid verklaart dat hij noch zijn

minderjarige kinderen op eenigerlei wijze tegen de geldelijke gevolgen van eenige persoonlijke of zakelijke ramp of ongeval door hem of door zijn echtgenoot of met zijn medewerking door derden zijn verzekerd, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.

Artikel 39.

De in de artikelen 35—38 strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als overtredingen.

Artikel 40.

1. Hetgeen in strijd met bij of krachtens deze wet gegeven voorschriften ingevoerd, doorgevoerd of vervoerd is en alle vaartuigen of voertuigen en andere voorwerpen, die gebruikt zijn tot het invoeren, doorvoeren of vervoeren, of tot het plegen van eenige handeling, die bij een der artikelen 35—38 strafbaar is gesteld, worden in beslag genomen en kunnen door den rechter in geval van veroordeeling verbeurd verklaard worden.

2. Echter heeft verbeurdverklaring der vaartuigen of voertuigen, die gebruikt zijn tot het invoeren, doorvoeren of vervoeren, alleen dan plaats, zoo het strafbare feit door den vervoerder is gepleegd.

3. Voor zooveel in het belang der gezondheid of ter wering van besmetting noodig is, doet de burgemeester de in beslag genomen voorwerpen op advies van een geneeskundige vernietigen of onschadelijk maken.

4. Vernietiging geschiedt niet dan na waardeering overeenkomstig het bepaalde in artikel 23, eerste lid of de voorschriften, die Wij gegeven hebben krachtens artikel 23, tweede lid.

5. De geldsom, vertegenwoordigende de waarde van hetgeen vernietigd is, wordt, in geval van vrijspraak of ontslag van rechtsvervolging, of indien de verbeurdverklaring niet is uitgesproken, aan den eigenaar van de vernietigde voorwerpen ten laste van 's Rijks schatkist uitgekeerd.

6. Wanneer de in beslag genomen voorwerpen niet zijn vernietigd, worden zij, in geval van vrijspraak of ontslag van rechtsvervolging, of wanneer de rechter termen tot verbeurdverklaring niet heeft gevonden, aan den eigenaar teruggegeven in den toestand waarin zij zich bevinden. Zijn die goederen besmet, dan worden zij, zoo mogelijk, ontsmet en, tenzij de rechthebbende on- of minvermogen is, teruggegeven na vergoeding van de kosten van ontsmetting.

7. De bewaarde onschadelijke of onschadelijk gemaakte voorwerpen, die verbeurd verklaard zijn, worden ten bate van 's Rijks schatkist in het openbaar verkocht.

Artikel 41.

Het in beslag genomen vaartuig of voertuig met zijn inventaris wordt tegen zekerheid ontslagen volgens regelen, die bij algemeenen maatregel van bestuur worden gesteld.

Artikel 42.

Op feiten, strafbaar gesteld bij deze wet, zijn niet van toepassing de strafbepalingen, voorkomende in de wetten betreffende de invoerrechten en accijnzen.

Artikel 43.

1. Met het opsporen van de overtredingen van deze wet en de krachtens deze wet gegeven voorschriften zijn, behalve de bij artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen en de in artikel 17 der Gezondheidswet (*Staatsblad* 1919 n°. 784) genoemde ambtenaren, belast de ambtenaren der invoerrechten en accijnzen, alle ambtenaren en beampten van de Rijks- en gemeentepolitie, en zoodanige andere personen, als bij de bedoelde voorschriften daartoe mochten worden aangewezen.

2. De in het eerste lid van dit artikel bedoelde personen hebben te allen tijde vrijen toegang tot vaartuigen of voertuigen, waarmede zij vermoeden, dat voorwerpen, waarvan in-, door- en vervoer tijdelijk verboden zijn, worden vervoerd, alsmede tot de winkels en bergplaatsen, waar zij vermoeden, dat die voorwerpen worden verkocht of bewaard. Wordt hun

de toegang geweigerd, dan verschaffen zij zich dien, desnoods met inroeping van den sterken arm.

3. Het bepaalde in het tweede, derde en vierde lid van artikel 32 is van toepassing.

Artikel 44.

De wet van 4 December 1872 (*Staatsblad* n°. 134), houdende voorzieningen tegen besmettelijke ziekten; de wet van 26 April 1884 (*Staatsblad* n°. 80), houdende buitengewone maatregelen tot afwijking van eenige besmettelijke ziekte en tot wering harer uitbreiding en gevolgen, en artikel 6 van de wet van 1 Juni 1865 (*Staatsblad* n°. 60), houdende bepalingen op de uitoefening van de geneeskunst, zooals die wetten zijn gewijzigd bij latere wetten, vervallen.

Artikel 45.

Deze wet treedt in werking met ingang van een door Ons te bepalen dag. Wij behouden Ons voor te bepalen, dat het tweede lid van artikel 11 met ingang van een lateren dag in werking treedt dan de overige voorschriften van deze wet. Ten aanzien van de inwerkingtreding van te harer uitvoering vastgestelde algemeene maatregelen van bestuur kan worden afgeweken van de voorschriften van de wet van 26 April 1852 (*Staatsblad* n°. 92), laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 Juli 1918 (*Staatsblad* n°. 499).

Artikel 46.

Ten aanzien van een gemeente of een groep van gemeenten, welke een gezondheidsdienst heeft, hetzij ingevolge wettelijk voorschrift, hetzij alleen ingevolge plaatselijke verordening onder goedkeuring van Onzen Minister, gelden de bepalingen van deze wet met de hierna volgende wijzigingen:

A. 1°. De kennisgeving, bedoeld in artikel 2, wordt gedaan aan den directeur van den gezondheidsdienst binnen welks gebied de lijder of de vermoede lijder zich bevindt. De directeur doet van het vaststellen van een geval van besmettelijke ziekte binnen 24 uren, nadat het tot zijn kennis gebracht of hij er zelf toe heeft medegewerkt, mededeeling aan den burgemeester van de gemeente, binnen welke de lijder zich bevindt, en aan den inspecteur.

2°. Indien de geneeskundige een geval van besmettelijke ziekte van groep A vermoedt, kan de directeur van den gezondheidsdienst het oordeel van den inspecteur vragen. Diens uitspraak is beslissend voor de toepassing van deze wet op het geval.

B. Voor de toepassing van de artikelen 3, 4, 5, 6, 8, 10, 13, 19, 21 en 22 treedt de directeur van den gezondheidsdienst in den plaats van den inspecteur.

C. Voor het beroep, bedoeld in de artikelen 3, vijfde lid, 4, derde en vierde lid, 5, tweede lid, 10, tweede lid, 13, derde lid, en 22, derde lid, treedt de inspecteur in den plaats van den hoofdinspecteur.

D. In de plaats van den door den burgemeester op advies van den inspecteur aangewezen geneeskundige, bedoeld in de artikelen 9, eerste lid, en 32, eerste lid, treedt de aangewezen geneeskundige van den gezondheidsdienst.

Artikel 47.

Deze wet kan worden aangehaald onder den titel „Besmettelijke Ziektenwet” onder vermelding van jaargang en nummer van het *Staatsblad*, waarin zij is geplaatst.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

*De Minister van Arbeid,
Handel en Nijverheid,*

*De Minister van Binnenlandsche Zaken
en Landbouw,*